

سازمان
<div><div><div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div><div><div><div></div></div></div></div></div></div> <div>پایان <p>ایین نامه اخلاق حرفه ای روزنامه</p> <p>ایام عسلویه را در</p> <p>payameasalooye.ir</p> <p>پوچانی</p></div>
<div><div>صاحب‌امتیاز:</div><div>مؤسسه مطبوعاتی هوشمند رسانه امروز</div><div>مدیر مسئول:</div><div>مازیار هوشمند</div><div>سر دبیر:</div><div>علی هوشمند</div><div>مدیر گرافیک:</div><div>فاطمه فیضلی</div><div>صفحه آرا:</div><div>محمد عباسی</div><div>نشانی دفتر مرکزی: پوشهر -خیابان طالقانی -بعد از پمپ بنزین وزیری -ساختمان شاتل - طبقه اول-واحد ۲</div><div>تلفن:</div><div>۰۹۱۷۶۶۶۰۵۵۲</div><div>نمابر:</div><div>۰۲۱-۸۹۷۸۳۳۳۱</div><div>پست الکترونیکی:</div><div>payameasalooye@gmail.com</div><div>p.asalooye@gmail.com</div><div>وبسایت: payameasalooye.ir</div><div>چاپ: کار و کار گر</div></div>
<div><div><div>رتبه ۴</div><div>امتیاز ۴۳/۲</div></div></div>

یادداشت

«نجلا ۲»

استراتژیک است؟

دکتر مینو خانی

نیم نگاهی به سریال‌های پرمخاطب نه فقط در تلویزیون ایران که در همه جای دنیا این را تأیید می‌کند که یکی از جذاب‌ترین آثار نمایش، پرداختن به یک داستان و روایت درماتیک در بستر یک برهه تاریخی است. از جمله آنها می‌توان به سریال های مذهبی «امام علی(ع)»، «امام رضا(ع)»، «امام حسن (ع)»، «در چشم باد»، «مدار صفر درجه»، «کیف انگلیسی»، «شهزاده»، «کیمیا»، «گاندو» و همین اواخر «خاتون» (که بر بستر نماوا پخش شد) اشاره کرد. جذابیت این سریال‌ها علاوه بر وجود روایتی واقعی که البته با تخیل نویسنده و کارگردان در هم تنیده شده، در بالا بردن شناخت و آگاهی مخاطب از تاریخ است. مخاطب امروز خواهان آگاهی بیش از پیش است، هر چند که راه‌های متعدد و متنوعی نیز برای کسب این آگاهی در اختیار داشته باشد. اما اثر هنری نمایشی که فرم بصری درست و محتوای درستی به او عرضه می‌کند، تخیل او را نیز به کار می‌گیرد.

به نظر می‌رسد سریال «نجلا» به کارگردانی خیرالله تیتقانی‌پور که فصل دوم آن از شبکه سوم سیما از ابتدای سال جدید شروع شده در این دسته از سریال‌ها قرار می‌گیرد، روایت درماتیک در بستر تاریخ معاصر، روایت از روزهای بعد از پیروزی انقلاب و پیش از شروع جنگ هشت ساله و با تروه‌های کور در جنوب کشور آغاز شد. آخرین قسمت از فصل اول، نوید ماجرای عاشقانه نجلا و عبد بود که در فصل دوم پی گرفته شده است. هر چند بازیگر نقش نجلا عوض شد، جذابیت عشق نجلا و عبد با بازیهای خوب محیا دهقانی و حسام منظمپ دو که با اوج و فروز و سوز و گذار زیاده همراه است، به قوت خود باقی است؛ خصوصا که نقش‌های مکمل آنها از جمله شیرین با بازی ملیکا شریفی‌نیا و عمه سلیمه با بازی آریتا حاجیان و عطا با بازی مصطفی ساسانی وجه درماتیک داستان را قوام می‌بخشند.اما آنچه در این فصل بیشتر خود را نشان می‌دهد پرداخت بیشتر به پس‌زمینه تاریخی روایت است یعنی زمانی که نیروهای نظامی عراق فعالیت خود را برای ایجاد ناامنی در جنوب کشور بیشتر کردند. شاید وجه امتیاز این فصل «نجلا» نزدیک‌تر شدن به نیروهای نظامی و مردمی عراقی است که تا به حال در کمتر سریال یا فیلمی درباره دفاع مقدس دیده شده‌اند. نویسنده هم به نیروهای ایرانی مزدور که در زمین عراق بازی می‌کنند پرداخته و هم به نیروهای عراقی مردمی که پیش از شروع جنگ دست در دست نیروهای ایرانی داشتند و این داستان و روایت تاریخی را از نگاه تک بُعدی دور کرده است. به نظر نگارنده، ارتباط اعضای کمیته انقلاب اسلامی با نیروهای مردمی مدافع نظام جمهوری اسلامی، قدرت‌این نهاد انقلابی را نشان می‌دهد. گرچه سریال به نظر جدی است، به دلیل نقش عطا طنز پهنای نهنی دربردارد، طزنی که به هویت نقش می‌خورد، جوان سادملی که خانواده‌ای ندارد و تنهاست اما هم عشق و علاقه‌اش به شیرین جدی است و هم وفاداری و عهدش با عبد، کواکش. اما این سادملی اوست که طنز پنهان را ایجاد می‌کند. حالا با توجه به این وجه طنز و بستر تاریخی و پیوند خوردن اتفاقات سیاسی زمان با روایت درماتیک و عاشقانه شخصیت‌های آن می‌تواند «نجلا» را به دسته سریال‌های استراتژیک مثل «گاندو» یا «خانه امن» که هر دو به تازگی از تلویزیون پخش شد نزدیک کند؟ پاسخ صریح است؛ چرا که نه و اتفاقا شاید بیشتر از دو سریال مذکور بتواند با مخاطب ارتباط پیدا کند چون سریال‌های «گاندو» و «خانه

امن» لایه بیرونی و روایت اصلی داستان که به تروه‌های داخلی و خارجی می‌پرداخت، امنیتی و استراتژیک بود و احتمال اینکه برخی مخاطبان به دلایل مختلف از تماشای آن صرف نظر کنند، وجود داشت. اما «نجلا» اتفاقا چون روایت درماتیک و عاشقانه‌اش لایه رویین آن است و چاشنی طنزی هم دارد، مخاطب را به خوبی با خود همراه می‌کند و حال این مخاطب می‌تواند در حالی که لذت یک داستان عاشقانه را مزه مره می‌کند، با بخشی از تاریخ معاصر نیز آشنا شود. به این ترتیب، تلویزیون نه تنها از هزینه برای ساخت داستان‌های تخیلی غیرواقعی که اصولا به یک یا چند امر غیراخلاقی می‌پردازند تا گره درماتیک و تعلیق ایجاد کنند، پرهیز کرده بلکه بستر لازم برای آشنایی و ارتقای آگاهی مخاطب نیز گام موثری برداشته است و این همان چیزی است که نیاز امروز ماست و مسوولان تلویزیون بیش از پیش باید به آن توجه کنند.

در آخر باید علاوه بر بازی‌های خوب، طراحی‌های خوب صحنه و چهره و لباس، به موسیقی جنوبی و صدای خوب خواننده تیتراژ پایانی، عرفان طهماسبی و راکورد لهجه جنوبی که از سوی همه بازیگران حفظ می‌شود نیز اشاره کرد. همه اینهاست که یک فرم درست و جذاب یک اثر نمایشی را می‌سازد. | الف

خبر

روایت محمد قوچانی از افطاری رئیس جمهور

محمد قوچانی، مدیر مسئول نشریه «آگاهی نو» و سردبیر سابق روزنامه «سازندگی» در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام، روایتی از مراسم افطاری رئیس‌جمهور برای مدیران و اصحاب رسانه بازتاب داده است. ضیافت افطار رئیس‌جمهور برای مدیران و اصحاب رسانه روز یکشنبه برگزار شد که محمد قوچانی، مدیر مسئول نشریه «آگاهی نو» و سردبیر سابق روزنامه «سازندگی» در صفحه شخصی‌اش در اینستاگرام درباره این مراسم نوشت: «روز گذشته در نخستین دیدار با رئیس جدید جمهوری اسلامی آقای رئیسی همراه جمعی از مدیران روزنامه‌های اصلاح‌طلب و اصول‌گرا از اعتماد و شرق و اطلاعات و کیهان و دنیای اقتصاد و خراسان و آفتاب‌بزد و فارس و همشهری و ایران و جام جم و ... به عنوان مدیر مسئول مجله «آگاهی نو» به دعوت دفتر رئیس‌جمهور در پاستور میهمان بودم. به آقای رئیسی گفتم گرچه به شما رأی نداده‌ام، اما آرزوی تحقق سه گام اساسی در این دولت را داریم‌اول، اصلاح نظام انتخاباتی کشور تا انتخابات رقابتی‌تر شود و ربع قرن پس از دوم خرداد یک دهه پس از انتخابات هشتاد و هشت مساله رقابت و مشارکت حل شود.دوم، تحقق سیاست خارجی مستقل و «نه شرقی، نه غربی» و موازنه منفی یا عدمی میان آمریکا و روسیه، نه قرار گرفتن در کنار شرق یا غرب مانند ماجرای تجاوز روسیه به اوکراینو سوم، حل شکاف‌های رو به تزاید اجتماعی مانند حوادث تلخ ورزشگاه مشهد یا طرح ناپخته و نادرست صیانت از اینترنت.

حضور رئیس محترم جمهوری گفتم مزیت شما می‌تواند سرمایه سیاسی شما در یکدستی قوا برای حل این مسائل باشد. اینکه سه قوه متحدند و صدا و سیما تخریب نمی‌کند و شما معتمد نظام هستید یک سرمایه سیاسی و حاکمیتی است که پس از حل مسائل فوری مانند مشکل معیشتی مردم و گرانی بی رویه می‌تواند در دستور کار باشد. به شوخی گفتم همین که آقای حسین شریعتمداری پس از سال‌ها در جلسه مدیران مطبوعات می‌آیند یک فرصت برای مهار تنش‌ها و طرح گفت و گوهای سیاسی است. قاب جالبی بود. آقای دعایی دست چپ و آقای شریعتمداری دست راست رئیس‌جمهور نشستند. آرزو کردم آقای علم الهدی دست کم به آقای رئیسی اعتماد کنند و اجازه حل تنش‌های اجتماعی را بدهند، نه اینکه هر روز حاشیه ساخته شود. گفتم قبلاً دولت‌ها که در انتخابات پیروز می‌شدند جناح‌های حامی‌شان فکر می‌کردند انقلاب شده، اما ادامه کارهای خوب دولت‌های قبل مانند برجام و سفرهای استانی و افطاری‌های سیاسی در دولت شما نشان می‌دهد که نهاد دولت در ایران یک کل منسجم است و نمی‌خواهید چرخ را دوباره اختراع کنید.خصوصی هم گفتم اینکه گذشته را نفی نمی‌کنید خیلی خوب است. این در پاسخ به بدگویی برخی افراد در انکار دولت قبل بود. آقای رئیسی هم خصوصی حرف‌های دلگرم‌کننده‌ای زد که در «آگاهی‌نو» می‌نویسم.در حاشیه جلسه هم با آقای شریعتمداری که اولین بار بود به جلسه مدیران مطبوعات می‌آمد شوخی کردیم و یکی هم عکس یادگاری گرفت از- به قول خودش - منتهی الیه دو جریان متفاوت مطبوعاتی- «آگاهی نو» را هم به آقای رئیسی هدیه کردم.»

یادداشت

خطوطی از نامهٔ جمال‌زاده به باستانی پاریزی را بخوانیم:

«این آقایان در دنیای وهم و خیال زندگی می‌کنند و حبّ‌وبغضشان هم اغلب پایهٔ درستی ندارد. خوب به خاطر دارم که چند سال پیش یکی نفر از آنها که ضمنا جوان خوبی است و بی‌ذوق هم شاید نباشد از منزل من در ژنو برای صرف نهار آمده بود. چنان شیفتهٔ نیما پوشیچ بود که گفتنی نیست. از قضا روزنامه‌ای از طهران برایم رسیده بود و وقتی باز کردم دیدم یک قطعه شعر از نیما دارد. بدون اینکه بگویم از نیماست با لحنی بسیار طبیعی بنای خواندن آن را گذاشتم. آن جوان که روبه‌روی من نشسته و مشغول آشامیدن قهوه بود گفت نه بابا، این دیگر هیچ معنی ندارد و خواسته‌اند از نیما تقلید بکنند و شورش را درآورده‌اند. آنوقت تازه روزنامه را به دستش دادم و گفتم ببین از خود نیماست. اول نخواست زیر بار برود و آخر سر صدایش را تغییر داد و باد در غیغب انداخت و به خواندن مشغول گردید. وقتی به پایان رسید گفت اول درست تفهیمیده بودم. بسیار عالی است، بسیار زیباست!» (نامه‌های سید محمد علی جمالزاده به دکتر محمد ابراهیم باستانی پاریزی، به کوشش حمیده و حمید باستانی پاریزی، نشر علم، ۱۴۰۰)فارغ از هر قضاوتی، و فارغ از این که جمال‌زاده در نامه‌اش به باستانی پاریزی دارد از که سخن می‌گوید، این خاطره جالب و قابل تأمل است. بدین علت که علاقه و التفات بسیاری از ما به هنرمندان و آثارشان از همین نوع است. نخست خود هنرمند در نظرمาน مهم و بزرگ جلوه می‌کند و هواخواهش می‌شویم، سپس غث‌وسمین هنرش را بر دیده می‌گذاریم. در واقع اثر نیست که توجه ما را به مؤثر معطوف می‌دارد؛ بلکه برعکس! مؤثر است که بحق یا به ناحق قاپ ما را می‌دزدد و موجب می‌شود آثارش را ببینیم. حاصل این سیر معکوس هم می‌شود این که گاهی هنرمند به جای آن که تمام هم‌وغم و توش‌وتوانش را برای تولید اثر خوب و فاخر خرج کند، به بالابرها و میان‌برهای چه‌بسا غیراخلاقی میل کند. چند سال پیش از دوستی که اتفاق شاعری کاربلد هم هست، شنیدم که گوینده باید اول به هر قیمت ممکن دیده شود؛ سپس خواننده خواهد شد. او اعتقاد داشت این که به چه دلیل سر زبان‌ها بفتنی کم‌ترین اهمیتی ندارد و فراموش می‌شود، ولی پس از آن، سری تویی سرها درمی‌آوری و ره صدساله را یک شبه می‌پیمایی. جامعه‌تو را شاعر/نویسنده خوبی می‌داند، و عاقبت می‌خواند!

قاب

دیدار رضانی اصحاب

رسانه با رئیس جمهور

دراین دیدار، محمد قوچانی مدیرمسئول و سردبیر مجله آگاهی‌نو، حسین شریعتمداری مدیرمسئول روزنامه کیهان، سیدمحمود دعایی مدیرمسئول روزنامه اطلاعات، الیاس حضرتی مدیرمسئول روزنامه اعتماد، مازیار هوشمند مدیرمسئول روزنامه پیام عسلویه و مدیرعامل خانه مطبوعات کشور، مهدی رحمانیان، مدیرمسئول روزنامه شرق، علیرضا بختیاری مدیرمسئول روزنامه دنیای اقتصاد و جمعی دیگر از چهره‌های رسانه‌ای کشور حضور داشتند.

پیشخوان

برگزیدگان جایزه ادبی الوند معرفی شدند

چهارمین دوره جایزه ادبی الوند با معرفی برگزیدگانش به کار خود پایان داد. به گزارش ایسنا، این دوره از جایزه در حوزه شعر (تندیس کتاب سال الوند و تندیس الوند به انتخاب انجمن علمی نقد ادبی ایران) با معرفی راضیه موسوی برای مجموعه شعر «تشنه‌ای و کویر در خانه است» و رضا شالیبان برای مجموعه شعر «عیلام بعد از حمله آشور بانی‌پال» به کار خود پایان داد.

بخش تندیس کتاب سال الوند دبیرخانه جایزه ادبی الوند در بخش کتاب سال، با بررسی نهایی چهار مجموعه شعر، «آمبرولا خواهر گل‌های جهان» از نرگس برهمند، «تشنه‌ای و کویر در خانه است» از راضیه موسوی، «شبهه» سروده میثم متاجی و «لب کوک» اثر آرزو سبزوآر قهفرخی، مجموعه شعر راضیه موسوی را شایسته دریافت تندیس و لوح تقدیر بخش کتاب سال الوند دانست.

بخش تندیس الوند به انتخاب انجمن علمی نقد ادبی ایران

اما در بخش تندیس الوند به انتخاب انجمن علمی نقد ادبی ایران هم با بررسی‌های داوران در دو مرحله، از میان نامزدهای دریافت تندیس که عبارت بودند از: رضا شالیبان برای مجموعه شعر «عیلام بعد از حمله آشور بانی‌پال»، قربان ولیئی برای مجموعه شعر «فقط تویی که منم» و آرزو سبزوآر قهفرخی برای مجموعه شعر «لب کوک»؛ انجمن علمی نقد ادبی ایران کتاب «عیلام بعد از حمله آشور بانی‌پال» سروده رضا شالیبان را به عنوان کتاب برگزیده انتخاب و معرفی کرد. داوران این دوره از جایزه ادبی الوند در بخش «انجمن علمی نقد ادبی ایران» و بخش «کتاب سال» به ترتیب حروف الفبا عبارت بودند از: عیسی امن‌خانی، نرگس باقری، علیرضا بهرامی، زهیر تولاکی، سینا جهانپنده، ابراهیم خدایار، سیدمهدی طباطبایی، سیدعلی قاسم‌زاده و حسن گوهرپور.

چهارمین دوره جایزه کتاب سال الوند برای این دوره هم آیین پایانی به صورت حضوری نخواهد داشت.

انتشارات شروع

چاپ کتاب های شما از یک نسخه تا صد هزار نسخه صفحه آرایی و طراحی کتاب، مجله و نشریات، بروشور و ... پذیرفته می شود ۰۷۷۳۳۰۵۳۴۸۷۲

تماشا

مارلین پوله

یادداشت

گوشه دیگری از

مراسم اسکار امسال

محمدرضا اسلامی

و «ادامه دار» بودن این شرکت است. تصور کنیم که چند نفر از بچه های مستعد ایرانی (مثلا دو برادر در تبریز) در اردیبهشت ماه ۱۴۰۱ (امسال) یک شرکت پویانمایی تأسیس کنند و ۹۸ سال بعد شرکت آنها

در سال ۱۴۹۹ هجری شمسی در جشنوارهٔ فیلم فجر همچنان «محصول» پویانمایی تولید کند و همچنان جوایز بین المللی کسب کند.در این رویا، آنچه که تلخ است اینکه باید امیدوار باشیم این دو برادر به سرنوشت «برادران خیامی» دچار نشوند و به محض اینکه ثروتمند شدند رابطهٔ برادری و همکاری آنها به «مه» نرسد و شرکت ابتر نشود.

والث دیزنی یک شرکت است که محصولات پویانمایی تولید می‌کند ولی همزمان یک نماد است. نماد «مستدام» بودن و ادامه دار بودن. پس سوال اساسی این نیست که چرا مدیران شرکت والت دیزنی سرمایه خود را در کار دلالی ملک و املاک نمی اندازند، بلکه سوال اساسی این است که چطور می شود که «حرکت تولیدی» ادامه دار می شود؟

۴- از میکی موس تا جنرال موتورز!

خوب است نگاهی به اسامی هیات مدیره والت دیزنی داشته باشیم. در میان افرادی که «کتون» رهبری این شرکت را بر عهده دارند (Board of Directors)

اسامی افراد ارزشمندی را می بینیم. یکی از آنها خانم مری بارا است. قبلا درباره ایشان چند نوبت نوشته بودم. خانم مری بارا مدیرعامل جنرال موتورز است(!) و یکی از موفق ترین مدیران صنعت خودرو ارزیابی می شود.

چرا چنین فرد ارزشمندی در هدایت و مدیریت والت دیزنی حضور دارد؟

چون کار تولید، بخشنامه ای و دستوری نیست؛ اینگونه نیست که دستور بدهیم و بشود، بلکه باید زنجیره ای از انسانهای ارزشمند در مجموعه ای فراگرد هم آیند و هر کس در گوشه ای از کار نقشی داشته باشد تا که "محصول" تولید شود. افرادی با تجربیات ارزشمند در حوزه بازرگانی و مدیریت مالی و اساسا اداره بنگاههای غول پیکر والت دیزنی برای اینکه زنده

بماند از امثال مری بارا یا خانم سافارا کتز (مدیرعامل اوراکل) یا خانم ماریا الئا لاگومازینو (مدیراجرایی کوکاکولا) و مدیرسابق بانک مورگان) استفاده می‌کند.

۵- والت دیزنی و پائاسونیک

شگفت آور است که بدانیم که در سال گذشته درآمد والت دیزنی (حدود ۲ میلیارد دلار)، به اندازهٔ درآمد پائاسونیک بوده که با صدها کارخانه و ده ها مرکز اختراعات و ۳۰۰هزار مهندس منضبط ژاپنی، محصولات پیچیدهٔ الکتریکی تولید می‌کند. ماجرا

اینقدر جدی است. | خبرآنلاین

